

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 25 Ianuarie st. v.

Sînt deja trei, patru zile de când desbaterea bugetului Ungariei în casa deputaților e terminată. Cam lungă a fost desbaterea, după-ce s'a început pe la sfîrșitul lui Noemvrie st. n. și s'a terminat abia pe la începutul lui Februarie n. a. c., însă aceasta în Ungaria nu are să dîcă nimica.

Mirare ar fi fost, dacă desbaterea unui obiect așa de important se termina astfel, încît bugetul pe 1885 se putea pune în lucrare cu începutul anului 1885.

De regulă așa ar trebui să fie. Însă la noi nu e nimic, și nu poate fi nimic de regulă, ci toate extraordinare, prin urmare și desbaterea bugetului statului.

Dar' extraordinarul în ce se cuprinde?

Este adevărat, că nici extraordinarul nu se află într'aceea, că capacități extraordinare ar aduce cu sine în parlament idei noi și salutare totodată, cari ar pute fi normative pentru mai multe generațiuni.

Nu.

Se repetesc scandaluri, căror asemenea s'au publicat de mai nainte, de atâtea ori în presa opozițiunii. Și scandalurile aceste se repetesc în fie-care an, ca și când constituționalismul unguresc nu ar avea altă misiune, decât a înregistra scandalurile, cari, ori cât de multeori se repetază, se vede că nu are cine să le îndrepteze și să le pună odată capăt.

Înainte cu câteva zile aflaserăm de bine a ne oprî la bugetul ministerului de justiție.

Atunci însă ne-am ocupat mai mult cu cestiuni, cari ating viața națională a popoarelor, ce nu sînt de naționalitate maghiară.

Aveam destulă experiență și atunci, căci multă experiență am făcut dela 1867 încoace, însă totuși nu aveam experiența ce avem de trei, patru zile încoace. Nu puteam dar' înțelege cum înțelegem astăzi viața constituțională ungurească, ca să putem aprecia, pentru-ce nu ni se respectază nouă și altor naționalități nemaghiare limba, unde ar avea a se respecta mai mult, în justiție?

Resultatul procesului de presă al „Tribunei“ a adus multă lumină în afacerile constituționale unguresci.

Acum înțelegem și mai bine toată atitudinea presei maghiare guvernamentale.

Ei nu îi este de nimica din cele ce le amintesc în vaietele și țipetele ei. Dar' îi este de ascunderea slăbiciunilor patronilor ei și de interesul, cum ar face ca slăbiciunile din cestiune să apară, cel puțin în ochii Maghiarilor, de rasă și înaltă vîrtute.

Și dela oameni așa de mici în ceea ce privește modul lor de cugetat, să mai așteptăm lucruri mari, lucruri, cari condiționează fericirea popoarelor unei monarhii atât de întinse și de poporațiuni atât de diverse?

Mare ar fi rătăcirea noastră și a ori

și cui, când dela oameni atât de mici sufletesce, am aștepta idealurile cele mai mari.

Ca să vedem până unde se înalță gândirea acestor oameni, să ne aducem aminte de vestitul Pausz și alți tovarăși, cari, întru cât nu sînt achitați și căpătuiți, sînt dați uitării. De faptuitorii furtului de 24,000 fl. dela posta principală din Budapesta, să nu uităm că nu se mai plătesce a se face vorbă. Aceste însă sînt prea puțin însemnate pentru „patrioții“ cei plini de „vîrtute“ civică și lucruri mai mult sau mai puțin învechite.

Să auzim din registrele cele mai nouă ale casei deputaților un fapt, ce e drept, nu tocmai nou, dar' nou pentru un număr mai mare din cetitorii nostri.

Deputatul Lits spune, în casa deputaților, de un notar public căpătuit prin spriginul cunoscîntelor sale distinse. Notarul fû ajutat în postul de căpătuială, după-ce a fost tocat, ca avocat, în capitala Ungariei, averi însemnate. „Onorabilul“ notar într'o bună dimineață a dispărut, căci a voit să călătorească la America. După cum dîce deputatul Lits însă, notarul a dispărut cu pasaport din ministerul de interne unguresc, lăsând în urma sa un gol de vre-o 40—50.000 fl. din banii vîduvelor și pupililor, încredințați lui ca unei persoane oficiale, ce se bucură de încrederea deplină a guvernului unguresc.

„Onorabilul“ fû însă arestat în Hamburg și adus în patrie. Aci cu părere de rău și-a mărturisit păcatele și cu resignațiune aștepta consecuențele faptelor sale. Patronii sei au vrut să-l mîntuie și dacă sumele nu întreceau puterile lor financiare, cine scie ce om de omenie era și astăzi „respectabilul“? Însă fiindcă modalitatea mîntuirii cu bani a fost prea scumpă, ne spune Lits, că patronii l-au făcut pe bietul notar nebun.

Am pute dîce că întreg cazul, cum l-a expus deputatul Lits, este una din repetițiile, de care „Pesti Napló“ a fost atât de abundanț de un timp încoace. Nici o îndoială, că așa și este. Făcîndu-ne însă socoteală cu toate împregiurările și întîmplările din viața publică din statul nostru, trebuie să dîcem, că este totodată și o caracteristică, care ne dă în mîna măsura, cu care se măsurăm sigur faptele guvernului unguresc și ale aderenților lui, precum și faptele noastre.

Sînt crime ordinare aceste, de care ne fû vorba, cari cu cât se vor sporî mai mult, cu atât vor sguđu mai mult temelile statului. Și le vor sguđu cu atât mai vîrtos, cu cât crimele ordinare s'au sîvîrșit și se sîvîrșesc în clase mai superioare din societate.

Ministrul Pauler a dîs, că afacerea notarului public din cestiune încă nu e finalizată. N'a spus însă, că se va finaliza și când se va finaliza. Ear' ministrul-președinte, în loc de a-și exprima părerea de rău, că s'au putut întîmpla astfel de lucruri, a aflat cu cale a se indigna și a respinge cu indignațiune sus-

pectarea consiliului sanitar, care ar fi testat, nu în conformitate cu adevărul, pentru-ca să facă o crimă „mușama.“

Tot respectul înaintea unei indignațiuni ministeriale, când se trage la îndoială sau se suspectează onorabilitatea unei autorități publice. Indignațiunea însă ar fi și mai la loc, când se comit fapte cum sînt și cele atinse și când apoi indignațiunii i s'ar da expresiune grabnică prin pedepsire tot așa de grabnică pentru statuarea de exemple.

Cu ocaziunea casurilor de natura aceasta ar fi la loc alarma oficioaselor, pentru-ca cetățenii să fie încunoscințați de satisfacțiunea, ce s'a dat dreptății și societății, și să scie, că s'au luat măsuri, ca aerul social să se curețe de miasme stricăcioase.

Dar' nu; de câte ori s'au întîmplat astfel de lucruri, presa oficioasă era cu călți în gură, dacă nu erau de tot cu fălcile încleștate.

Lucru firesc.

Presa oficioasă își rezervă guralivitatea față cu naționalitățile „periculoase“, cari vor „distruge“ statul, dacă vor vorbi și mai departe limba lor națională, sau dacă vor apăra usul legal al limbilor lor.

Ele ignorează, se înțelege, cu intențiune, că tocmai naționalitățile „periculoase“ au jertfit totdeauna sânge și avere pentru tron și patrie, și n'au putut fi dovedite nici odată, că ar fi conspirat contra patriei, contra tronului.

Guralivitatea ipocrită a oficioaselor aduce guvernului două feluri de avantagiuri, dacă este permis a le numi așa: îl face poporal în ochii șovinismului și îl face pe acesta să uite relele, ce se întîmplă sub „buna“ lui oblăduire.

Întrebarea este, dacă pentru prețul acesta se plătesce, ca țeara să verse bani scumpi pentru nise desbateri, cari n'au alt rezultat, decât că au rîsunat discuțiuni îndelungate între păreții casei țerii?

Cu întrebarea aceasta însă obiectul încă e departe de a fi rezolvat. Țeara mai plătesce și droaia de țiare, care *ad majorem șovinismii gloriam*, au să cânte laude și mării șovinistice pentru susținerea guvernului la putere.

Nici o mirare, dacă naționalitățile sînt alese, când una când alta, când toate împreună, a fi jertfa idolului, care vrea să înghiță Ungaria spre a nasce de nou apoi o Maghiarie, purificată de ori-ce naționalitate nemaghiară.

Revistă politică.

Sibiu, 25 Ianuarie st. v.

În ședința din 4 Februarie st. n. a dietei ungare au avut loc două interpeleții interesante. Una a fost a deputatului opozițional Blasiu Orbán cu privire la procesul de presă al „Tribunei“, cealaltă a domnului Bela Grünwald în privința casei comitatense din Liptó-Szent-Miklós, care casă s'a predat unei societăți panslave pentru ținerea unei petreceri, ce să se fi exploatat pentru demonstrații anti-

maghiare. Domnul Orbán dîce, că de-câte ori a venit pe tapet vre-o cestiune de naționalitate, dl ministru de interne a făcut declarații, cari au secerat aprobarea generală, până când față cu agitațiunile secrete, nu face absolut nimica.

Sînt anumite clandestine (zughirlapok), cari provoacă sentimentul de ură și pîngăresc statul maghiar înaintea străinătății. Reflectează la „Tribuna“ din Sibiu, care povățuesce principii antipatriotice numai din cauză, că procurorul reg. din Sibiu și-a cetit actul de acuzare în contra a doi tîlhari în limba maghiară. Curtea cu jurați din Sibiu își aplică dreptul prin verdictul său în contra patriei și a libertății. Acea curte cu jurați s'a înființat pe calea ordinațiunii, pe această cale deci s'ar pute și desființa, sau dacă aceasta nu s'ar pute întempla, atunci ministrul-președinte să influențeze, ca acest rău să se vindece pe calea legislațiunii.

Din motivele aceste adresează ministrului de justiție următoarea interpelare:

1. „Are cunoscință despre aceea, că țiarele valache și germane, cari apar în părțile transilvanene, agitează și revoltează publice în contra ideii de stat maghiar, dejosesc națiunea maghiară cu cea mai mare cutezanță, o micșorează și o acuză înaintea străinătății, — și ațîțînd mereu pe pacnicii locuitori ardeleni, împîrscie sîmînța urei?”

2. „Are cunoscință despre aceea, că țiarul valach (oláh lap), ce apare în Sibiu, dîce în numărul său din 30 Noemvrie al anului trecut; că Românii trebuie să pîndească privilegiul, ca să sguđuiască statul maghiar din temelile sale, spre ce scop, să se alieze cu dușmanii aceluia. Și în butul acestei trădări publice de patrie și a agitării aspre aceasta, curtea cu jurați din Sibiu totuși a achitat pe acușai în 3 Februarie a. c. cu unanimitate, precum a achitat de 17 ani încoace pe toți aceia, cari au fost destul de cutezători, de a agita în contra existenței statului maghiar și de a ne dejosî națiunea.

3. „Are de cuget, de a sista curtea cu jurați din Sibiu, tot în acel chip, precum s'a înființat, și anume prin ordinațiune, și a enunța juriile din Cluj și M.-Oșorhei cu competențe pentru delictele de presă transilvanene? sau dacă aceasta pe calea ordinațiunii nu o ține de executabilă, atunci, nu are intenția să înainteze cât mai îngrabă cu privire la aceasta un proiect dietei?“ (Aprobări viue în stînga extremă.)

Atîta d-l Orbán. D-l ministru de justiție încă nu i-a răspuns până acum. Curios, cum vine d-l Orbán, a timbra de clandestină (zughirlap) pe un țiar, care par excellence reprezintă interesele generale ale unui popor de aproape 3 milioane, și timbrîndu-l de un atare, cum nu se genează el și tovarășii sei de principii, precum toată țiaristica maghiară, a se deprinde cu atîta interesare de acest țiar și de procesul lui de presă. Oamenii acestia și-au pierdut în orbia lor cu desvîrșire capacitatea de a mai fi obiectivi, se svêrcolesc în impotența lor în toate laturile luând refugiu la obiecțiunile cele mai abstracte și fălosindu-se de tot soiul de expresiuni necualificabile. Îți stă mîntea în loc, când vești, că și un pigmeu, precum e „Kol. Közl.“ strigă în lumea mare, că nu va mai sta cu noi de vorbă, — pentru-că nu se mai poate înțelege cu noi. Va fi! Noi de mult am știut-o, că cu oameni de aceia a silă vom pute sta serios de vorbă. Mai puțină preocupățiune, mai puțin șovinism, domnilor, și ne vom înțelege de minune, pentru-că bine o știți, că noi am fost totdeauna oamenii păcii și ai bunei înțelegeri, — din drepturile noastre, din aspirațiunile noastre însă de dragul oamenilor culți din Cluj, nu vom pute lăsa nici cât e negru

sub unghie, nici vom renunța la limba noastră dulce, pentru ori și care altă limbă străină! Aceasta o pretindeți voi dela noi: moartea națională, — aci zace buba neînțelegerii! Și stând treaba așa, nu mai voim noi a ne mai înțelege, las' se se desvoalte lucrurile pe calea lor naturală, noi privim cu cea mai mare liniște la viitorul nostru! —

„Pozor“ din Agram aduce în numărul de ieri din pricina sârbării a 70 și natale a episcopului Strossmayer un articol, în care accentuează, că anul acesta e pentru Croați de o însemnătate de tot mare, deoarece în anul acesta coincid serbările milenarului apostolilor slavi Metodiu și Ciril, iubileul de 50 ani al renașterii literaturii croate, — și a 70 și aniversară a episcopului Strossmayer. Totodată publică „Pozor“ o telegramă de felicitare, care s'a trimis episcopului, de următorul cuprins: „Subsemnații președinți ai învățătorilor și scriitorilor din Agram, ai reuniunilor științifice și de arte felicitază pe Excelența Voastră, ca pe Mecenatele și marele propagator al culturii naționale cu ocaziunea a 70 și a născerii și doresc, ca providența divină să Vă țină încă mulți ani spre folosul și gloria patriei noastre!“ Telegrama a fost scrisă de conducătorii tuturor reuniunilor științifice, de arte, de industrie, cântări etc. din Agram în frunte cu rectorul universității. Răspunsul episcopului e cam următorul: „Vină calumniările și corniturile din ori și care parte, pe noi acelea nu ne vor gena. Conștiința mi-e liniștită, pe aceea nu zace nici o faptă dăunătoare pentru biserică sau patrie! Ajungă-mă, ce mă va ajunge, voi suporta cu liniște, pentru-că prin aceea mă voi asemăna mai ușor Mântuitorului restiguit și voi fi și patriei mele mai folositor!“

Expedițiunea Italiei la marea roșie, precum am signalizat-o și ieri, întimpină greutăți din partea Turciei. În nota circulară, pe care a trimis-o Turcia puterilor în cestia ocupării porturilor din marea roșie, ca putere suverană protestează în contra vre-unei luări în posesiune a porturilor din marea roșie. Poarta încunoscîntea totodată pe puteri, că a trimis o provocare directă guvernului italian, spre a a-și retrage trupele din locurile ocupate și a se feri pe viitor de ori și ce violare a drepturilor suverane ale Sultanului. De altă parte se scrie, că năile italiene „Vespucci“ și „Gottardo“ au pornit ieri dimineață spre Suakim și Masuah.

Procesul de presă al „Tribunei“.

Diarele maghiare de toate colorile și partidele îndată a doua și după terminarea procesului de presă al acestui diar au început a agita pe guvern și pe poporul maghiar în contra presei române și germane din Transilvania și în contra curții cu jurați din Sibiu.

Din incidentul achitării „Tribunei“, telegrame lungi asupra decursului acestui proces, articoli primi, corespondențe particulare: scupă foc în contra diarelor române și germane din Ardeal. În frunte cu șovinistul „Pester Lloyd“, — „Nemzet“, „Pesti Napló“, „Kolozsvári Közlöny“ etc. cer să ni se pună cuțitul la gît. Vom reproduce pe rînd toate expectațiunile acestor foi pentru-ca publicul nostru să vadă cum înțeleg Maghiarii libertatea cuvîntului când e vorba de naționalitățile nemaghiare de sub cîroana lui Stefan.

Guvernamentalul „Nemzet“ din Pesta în numărul dela 4 l. c. n. în edițiunea sa de dimineață în un prim articol scrie:

„La Sibiu jurații earăși au achitat pe daco-romanista „Tribuna“. Earăși au achitat-o unanim; prin urmare earăși au voit să demonstreze și să ne servească dreptății. De altcun achitarea de ași e o urmare firească a achitărilor din trecut. Dacă înainte cu câțiva ani când o peană grobiană românească i-a numit pe Maghiari căni tot curtea cu jurați din Sibiu a achitat aproape cu unanimitate pe acusat: pentru-ce să nu se fi adus astăzi un verdict de vinovăție? Aici e vorba de sistem și nu de întemplieri. Jurații săsesci și daco-romani au demonstrat deja și cu altă ocaziune că nu voiesc să apere idea de stat maghiar. Achită cele scrise, deși acele predică revoluție în contra statului maghiar. Și chiar pentru aceasta îi dau libertate și nepedepsire.

„Apărătorii instituțiunii curților cu jurați să privească la Ardeal, iee după rînd, nu conchusele fantastice, cari și dincoace de Peatra Craiului încă produc ilaritate, ci verdictele serioase și primejdioase pe care le fabrică în Ardeal cu tendență în contra ideii de stat maghiar. Examineze, ne mai vorbind despre relațiunile de dincoace de Peatra Craiului, lucrurile ce se întemplieră dincolo. Și după aceea să se întrebte pe sine înșiși: sînt oare mai aderenți ai curților cu jurați sau ai statului maghiar? Respectează ei mai mult o instituțiune la noi discreditată sau viitorul națiunii maghiare? Mai de preț e pentru noi o idee sau pacea unui stat și a unei societăți?”

„Încă nu vorbim de curțile cu jurați în procese de presă, ci în genere despre curțile cu jurați în cauze penale. Le mai voiesc încă și după verdictele ardeleni repetite? Aruncînd vîl preste dificultățile sau chiar imposibilitățile de

limbă întrebăm numai aceea: voiesc ca jurații români să achite pe asasini și pironomi, dacă acușaii au omorit pe un Maghiar s'au au aprins șura familiei maghiare? (Dar' dacă ar asasina pe un Român s'au ar aprinde șura unei familii române cum ar merge treaba?! Redact. „Trib.“) Voiesc să facă posibilă și la noi o revoluțiune agrară și socială, care se luptă cu pumnale și cu fițil?

„Verdictul Sibiian earăși provoacă, earăși vatămă, earăși ațîță; dar' nu e fără de vre un folos. Demonstrează înaintea acelora cari doar' s'ar mai îndoi de nepracticabilitatea curților cu jurați, ba încă între împregiurările noastre despre chiar existența periculoasă a acelora.

„Dar' dacă cei mai mulți recunosc, că nu se mai poate și nu mai e permis a încredința curților cu jurați vieța, averea și onoarea cetățenilor: numai statul, numai ideea de stat să rămână oare fără de nici un scut? Numai statul maghiar să poată fi atacat în continuu fără de a fi pedepsit? Numai în acoperișul edificului statului maghiar să fie iertat a arunca fițil fără ca criminalul să fie pedepsit? Numai emblema statului maghiar să fie o bucată de hârtie atât de slabă, pe carea peana de scris întînsă în fiere o poate străpunge totdeauna?”

„Trebuie să ne limpedim și cu curțile cu jurați în cauze de presă. Am declarat deja de multe ori, că curțile cu jurați se pot regula pentru un anumit timp, dar' că nu se pot șterge pentru totdeauna.

„Nu e judecatorie mai independentă și mai imparțială ca cea engleză. Și încă și presa engleză și-ar perde libertatea dacă s'ar lipsi de scutul curților cu jurați.

„Dar' ce scop are libertatea de presă? Ca cetățenii independenți să-și poată spune neafîrător părerea lor față cu guvernul, față cu clasele sociale, față cu autoritățile și cu singuratici. Nici un stat însă nu ar pute tolera o astfel de libertate de presă, sub al cărei scut s'ar ataca în continuu idea de stat și s'ar pregăti revoluțiune politică. Chiar și Anglia a adus o lege pentru Irlanda ca curțile cu jurați să se poată suspenda. Numai noi să suferim subminarea continuă a stîlpilor statului? Numai noi trebuie să privim și mai departe cu mâinile în sîn, cum încearcă a aprinde casa de-asupra capului nostru? Numai statul maghiar să rămână nemernic și neputincios?”

„Dacă nu s'ar pute asigura altmîntrele idea de stat maghiar în contra agitatorilor naționali decât prin stergerea simplă a instituțiunii curților cu jurați: nice de această nu e iertat să ne spăriăm. Încă și decât libertatea de presă e mai de preț pentru noi pacea internă a statului maghiar și siguranța acestuia. Ardealul cumpenesce cu mult mai mult decât instituțiunea curților cu jurați. De altmîntrele ar fi vorba numai despre o suspendare temporară. Dar' se poate că încă nice la aceasta nu trebuie

să recurgem. Se poate asigura idea de stat maghiar și fără ca să suspendăm nice pe un timp anumit curțile cu jurați dincolo de Peatra Craiului . . .

„În Sibiu abia ar mai fi consult a mai pertracta multe procese politice de presă. Juraților din Sibiu nu li se poate concedre apărarea statului maghiar. Ar trebui deci să li se iee aceasta din mîni. Ar trebui să se restrîngă pertractarea prin curțile cu jurați la astfel de locuri unde nu se pot presupune astfel de surprinderi. Nu facem deosebire gramaticală între cetățenii statului maghiar, ci numai de sentimente.

„Poate să fie cineva patriot bun, și dacă nu scie nice un cuvînt unguresc. Dar' a pune în scaunul judecătoresc, unde trebuie apărută idea de stat maghiar, pe nisce oameni, cari stau în legătură cu dușmanul, pe nisce oameni părtași în același păcat: aceasta abia poate să fie corectă. Și deoarece-ce jurații din Sibiu au dovedit din nou, că nu voiesc să apere statul maghiar nice în fața atacurilor celor mai ordinare și mai cutezate, din această cauză pronunțarea verdictului în acuze politice de presă nu ar fi iertat a li o lăsa lor.

„Astfel apoi libertatea de presă nu ar suferi stîrbire și totuși ne-am pute lupta cu succes în contra agitării tipărite. Pe scurt: s'ar pute crea o stare suferibilă în locul celei nesuportabile de ași“.

Iubileul de 25 ani al regimentului de infanterie nr. 64.

Cetim în diarul militar „Vedete“ din Viena, numărul de Mercuri, 4 Februarie 1885, următoarele despre iubileul acestui regiment românesc:

„În 1 Februarie a. c. regimentul de infanterie Carol Alexandru, mare duce de Sachsen Weimar nr. 64 și-a serbat iubileul de 25 de ani.

„Regimentele îmbetrînite și încununate de glorie, care au trecut deja preste o viață de 200 de ani și au vîrsat sînge și au cîștigat glorie pe toate câmpurile de bătaie, vor zîmbi poate în fața bucuriei sîmțite la împlinirea unei vieți de 25 de ani. S'o facă! Precum viața omului singuratic nu se poate judeca numai după anii pe care i-a împlinit, ci după întrebîntarea pe care a făcut-o de ei, tot astfel acest tînr regiment în scurtul timp de când există a dat dovezi de vitejie și de patriotism, care nouă epigonilor ne iau vederea și ne servesc drept nisce exemple strălucite.

„Numai decât după compunerea sa din regimentele 31, 50 și 51, a primit la Kukus botetul de sînge! Feciorii cu toate că ghiulelele de granate stebătuseră în rîndurile lor, ba întînseră la pămînt pe comandantul batalionului al 2-lea, au stat ca un zid, liniștit, în cea mai bună ordine. Înainte de ameași la 3 Iulie regi-

Foița „Tribunei“.

Scrisori din Viena.

31 Ianuarie 1885.

Domnule Redactor!

Sîntem și noi, ca întreaga lume creștină, în mijlocul carnavalului; pretutindenea sgomot, pretutindenea petreceri și veselie. Bogatul și săracul, stăpînul și sluga, toți află în lungul acestui seson măcar o clipă, în care să se bucure fie-care în felul seu de frumșețile acestei lumi și de plăcerile trecătoare ale vieții. Și deși tinerimea este în prima linie, care se folosesc de binefacerile și se bucură de marimozitatea prințului Carnaval, bieții bătrîni nu se lasă nici ei, și retrasi pe lîngă păreți cu umerii încovoiați sub greutatea anilor, prind și ei câte o rață percută din amintirile dulci ale trecutului, și se bucură de veselie filor lor.

Ce să facem? Așa este întocmită rînduiala lumii.

Este mult amar și puțină, prea puțină, dulceață în această viață pămîntenească. Din ciasul ce începem a cunoaște lumea și până în clipa, când punem capul spre vecinica odihnă, sîntem într'o necontentină luptă cu neajunsurile și necazurile, cu durerea. Și să fi dăruit cu ori cîtă putere de răbdare, își sleesc dela o vreme puterile și simți trebuința unui moment de distracție, în care să uiți ce ai suferit, să-ți aduni puteri nouă pentru a pute trage mai departe în jugul durerilor.

Ar fi deci cea mai mare nesocotîță, ar fi chiar un păcat comis în contra persoanei proprii, a nu ne folosi de puținele clipe de veselie, ce ni se dau în cursul vieții.

Am ajuns însă atît de departe în civilizația noastră modernă, încât în secolul al XIX-lea și aceasta este greutatea, încât astăzi este artă chiar a trăi în propriul înțeles al cuvîntului, sau după cum țice Neamțul: Es ist schwer heut zu Tage Mensch zu sein.

Dar' să vedem cum înțelege poporațiunea Vieni această artă.

Carnevalul din Viena nu pot țice că are vre-un farmec deosebit; nu are frumșețile orașului zidit pe fața mării, nu se poate asemăna cu carnavalurile pline de foc și pasiune ale Spaniolilor și cu atît mai puțin affi în el sgomotul nebun și sburdălnicia Parisului. Germanul este aședat, cuminte și gînditor chiar când se află în vârtejul veseliei și în petrecerile sale domnesce totdeauna o răceală, care mai cu seamă pe noi cei de viață latină ne pune în uimire. Și dacă e să facem caracteristica carnavalului Vienez, nu putem țice decât, că e rece și plin de formalități.

Din firea lui Germanul e aristocrat și la nici o națiune din lume aristocrația nu a putut prinde rădăcini atît de adînci și durabile, ca la semînția germană. Și se înțelege de sine, că acolo, unde lumea e despărțită prin o barieră atît de puternică cum e născerea, formalitățile joacă rol foarte important în viața de toate țilele.

Îmi aduc aminte de o prea hazlie întemplieră petrecută, acum sînt câțiva ani, într'un bal

de elită din capitala noastră, o întemplieră, care caracterizează prea bine spiritul ce domnesce în astfel de baluri.

Eată-o:

Musica cîntă un prea frumos vals de al lui Strauss, când un domn își face onorurile la contesa C., se recomandă: X. Y. și-și permite a o invita la o toură.

— Merci, sînt angageată, răspunde contesa întorcînd capul într'altă parte.

Cavalerul face și el cum fac toți cavalerii după astfel de desastre, roagă pe un prietin al seu să-și facă și el reverența înaintea contesei C.

Prietinul se duce, se recomandă: Y. Z. dar'...

— Merci, sînt angageată!

Al treilea prietin, om mai cu multă cunoștință de lume, aflînd despre nenorocirea fărtaților sei, se răpeșcesc la contesa C., se recomandă plin de demnitate: baron N. și o invită la o toură.

Înalta aristocrație îi suride rece cum scie și întinde brațul cavalerului; — ear' prietini abia își rețineau hohotul, vîdînd pe N. ajuns la baronat.

Cu toate aceste se află ici și colo câte o petrecere mai desghețată și, se înțelege de sine, că cu cît ne apropiăm mai mult de popor, cu atît crește veselie și înceată formalitățile.

Avem și noi baluri mascate de toată forma, avem un „Lumpenball“, avem „Narrenabend“, avem și „Wäschermäddball“, avem „Bauernball“ — uri cu duzina . . . și spre sfîrșitul carnavalului avem și baluri de elită.

Țice spre sfîrșit, pentru-că de ar fi vre-un comitet atît de fără cap, să fixeze țiva balului

seu nu mai de vreme, decât pe la mijlocul carnevalului, și-ar pregăti nenorocitul însuși fiasco. Și chiar în anul acesta primul bal, deși cu foarte bun renume, nu s'a bucurat de prea strălucite rezultate. Este un puternic prejudiciu în înaltele noastre cercuri a nu merge la primul bal . . . întocmai precum este prejudiciul a nu fi cel dîntău în teatru; și precum aici cu puține minute înainte de 7 oare se umplu logele ca printr'o lovitură scamatorică, așa balurile dela sfîrșitul carnevalului, gem de lume.

Și este de bună-seama interesant a scie, că balul român este totdeauna hotărît cel de pe urmă (de astădată 15 Febr. n.) Păcatul Românului de a lăsa toate cele de ași pe mîne și de a fi vecinic tîrdior, este de astădată o vîrtute împreunată cu cele mai frumoase rezultate.

Balul român, care acum pentru a doua oară se arangiază sub înaltul protectorat al Archiducelui Rainer, promite a fi în anul acesta mai frumos ca ori când, din cauză că se va ține în cele mai frumoase sale ce posedă Viena pentru baluri de elită, în salele dela „Musikverein.“ Comitetul lucrează neobosit și nu ne îndoiim de fel, că ostenelele sale vor fi încoronate de cel mai strălucit rezultat.

Dar' dacă este vorba de carnaval, de joc și de baluri, nu va fi fără interes cred eu — pentru onorabilele cetitoare mai cu seamă — să ne întrebăm mai precis, dacă sînt frumoase Vienezele? Este aceasta o legătură de idei, care urmează de sine, în chipul cel mai natural.

La întrebarea pusă sîntem siliți însă să

mentul a primit pe celebra înălțime dela Mas-
loved ordinul să atace pădurea dela Swieb,
condus de colonelul Baumgarten un om cu
deosebire cult, human și prin urmare foarte
iubit. El a trecut într-o răsufare distanța până
la marginea pădurii — vre-o mie de pași, a
străbătut prin focul mistuitor al copacilor răs-
turnați, a luat la goană pe inimic și îmbăt de
victorie, a trecut urmându-l până la cealaltă
margină a pădurii în vreme-ce musica regimen-
tului îl îmbărbăta prin cântece naționale, singura
musică ce se auzia pe câmpul de bătaie.

„În opera statului maior prusian dela 1866
ni se spune că batalionul al 3-lea din Sachsen-
Weimar forma coada unei coloane din corpul al
II-lea a singurii trupe încheiate ce se vedea cât
străbătea ochiul; asupra acestuia trebuia să facă
cavaleria un atac, însă năvala orbișă a celor trei
escadroane din reg. 2-lea de dragoni din Bran-
denburg s'a sfârșit impotentă față cu liniștea
celor dintăiu două linii din batalion. Locotenentul
colonel Hainingchen, străbătut de patru
plumbi, un oficer și 14 călăreți prusieni au rămas
morți. La 14 Iulie, când bat. 3-lea se afla în
avantposturi și fusese atacat de trei escadroane
ale primului regiment de cuirasieri slesieni pe
neașteptate earăși o compagne și jumătate cu
toate că făcuse marș greu, cu toate că căldura
era strașnică, că suferise în lipsă de hrană și de
apă, au dat nisece dovezi de sânge rece și de
dispreț pentru moarte, care ne amintesc cele mai
strălucite fapte războinice. Nici nu avuseră timp
să formeze careul, când au și fost atacate din
front și din flancă și au fost sparte pe un mo-
ment, dar' s'au adunat în două grupe și fiindcă
călăreții le încungiuraseră și nu le-au lăsat să în-
carce, au năvălit cu baioneta impetuos asupra
lor și i-au luat la goană. Regimentul a avut
3 ușor răniți, în vreme-ce inimicul a pierdut 6
oficieri și 14 feciori. În amintirea acestei fapte
strălucite generalul Safran a înființat o funda-
țiune, din care la 14 Iulie i se dă în fie-care
an celui mai vrednic dintre suboficieri câte un
premiu.

„În lupta dela Blumenau, îndărătnicia
acestui regiment a făcut să rămână țepăună aripa
dreaptă a pozițiunii noastre; feciorii bravi con-
duși de oficerii lor s'au apropiat tîrîș până la
cinci-deci pași de linia dușmanului și abia acum
au început focul bine întreprins. Un oficer pru-
sian a mărturisit fără de rezervă că acest regi-
ment a zădărnicit planul lor de a prânși la 22
Iulie în Pojon.

„În acest războiu regimentul a fost distins
prin patru coroane de fer cl. III, șapte cruci de
merit și 10 mențiuni pentru oficeri, 4 medalii de
aur, 9 medalii de argint mari, 37 mici și 23 men-
țiuni pentru feciori.

„Feciorii acestui regiment fac parte
din acea națiune, care, precum au dovedit și pă-
rinții lor la 1848 și 1849, se distinge prin o ne-
clintită alipire către casa imperială, alipire ce

răspundem negativ (nutrind speranța, că nici o
Veneză nu va ceti „Tribuna“). Puține urmașe
ale Evii de o adevărată frumseță ai pute afla în
întreagă Viena.

Dar' dacă a fost natura mașteră cu fiicele
capitale în această privință, le-a dăruit ca des-
păgubire cu o virtute, care întrece toate frum-
sețile trecătoare ale trupului: cu o inimă nobilă
și bună, care face din femeia Veneză mamă iu-
bitoare, soție gingașă cu un cuvânt o adevă-
rată femeie de casă. Această bunătate de inimă
în femeia Veneză a ajuns proverbială și precum
dicem la o generală caracteristică, că: Franceza
e cocheta, Italianca frumoasă, Spaniola plină de
foc și pasiune, Engleza gânditoare și învățată,
Rusoica energică ca un bărbat, tot astfel se
dice despre femeia Veneză, că e: model de mamă
și soție.

Dar bărbatii?

Această întrebare nu voiesc a mi-o pune
și nici că aș fi atins-o, dacă nu îmi aduceam
aminte de cunoscuta aserțiune a lui Winkelmann,
că ar fi mai mulți bărbați frumoși decât femei
și că el nu a vădit între femei frumoși atât de
perfecte, cum a vădit între bărbați.

Avem astăzi libertate foarte mare în scriere
și vorbire și cu atât mai mare în gândire. Poți
să afirmi deci ce voiesc și ce-ți place, e între-
barea numai, ce dice lumea?

Noi marea majoritate a muritorilor pămên-
tesci, care nu ne-am prea adăpat la izvoarele
clasicității antice, ci am crescut în spiritul vre-
murilor de azi, sîntem mai puțin pretensivi în

adeseori se potentează până la adorațiune. Ofi-
cerul lesne poate să-l ducă pe soldatul român la
cea mai deplină abnegațiune dacă cunoașce numai
claviatura inimii lui și scie să atingă tastele cu-
venite. Cunoștința obiceiurilor lor a deprinderilor
și mai ales a limbii e neapărat de trebuință pentru
aceasta, — un lucru, de care tot nu se ține înca pe
din destul seamă.

„Istoria acestui regiment nu e decât un ca-
pitol în nuce din istoria națiunii din care el a
eșit. Aici se oglindește sufletul ei. Feciorii sînt
elementul stabil în mijlocul schimbărilor. Lumea
militară trebuie să se împace cu aceasta...“

Fundațiunea Andronic și meseriașii.

Fostul comerciant în Sibiuu Dumitru An-
dronic, răposat în Sibiuu la 16 Iulie 1880, prin
testamentul seu de dato Sibiuu 14/16 Octomvrie
1877, afară de unele legate în suma de 31,000
fl., și-a testat considerabila sa avere pentru o
fundațiune, din care să se ajutore meseriașii și
industriașii români din Transilvania. Administra-
ția acestei fundațiuni a conerțit-o consistorului
archidieceșan gr.-or. din Sibiuu. Conform inven-
tarului judecătoresc din 21 Iulie 1880, averea
totală a binefăcătorului Andronic s'a constatat
cu 154,145 fl. v. a.

La pertractarea rămasului, s'a prezentat
toți legatarii și consistorul a insinuat fundațiunea
ca crede universal. O anumită Frosa măritată
Ghiță Ioan din București, ca cesionara mamei
sale, legatarii călugărițe Anei Delberovicu, a
combătut atât validitatea testamentului cât și a
legatului verilor ei, erediilor defunctului legator,
Stefan Andronic din București, declarându-se de
unica eredă a întregului lășământ. — Tribunalul
regesc din Sibiuu a îndrumat pe Frosa Ghiță
Ioan pe calea procesului ordinar.

În 23 Martie 1882 tribunalul din Sibiuu a
adus sentență, și a respins pe actora cu preten-
siunile sale. Această sentență s'a aprobat și de
curtea de apel din M. Oșorheiu și de curtea
supremă din Budapesta. Astfel fundațiunea s'a
înființat și consistorul din Sibiuu a pus-o numai
decât în lucrare, deschizînd concurs pentru sti-
pندی și ajutoare în suma de 3000 fl. în favo-
rul meseriașilor români.

Pentru spriginirea meseriilor între Români
și-a câștigat merite, și înainte de crearea fun-
dațiunii Andronic, mai multe societăți române,
între care numim cu deosebire „Asociațiunea
transilvană din Sibiuu și reuniunea
pentru spriginirea meseriașilor din
Brașov“. Succesele lucrării acestor societăți și
a altora au fost modeste, fiindcă mijloacele, prin
care puteau ele să lucre, erau modeste. Suma
anuală de 3000 fl., care a pus-o de astădată
fundațiunea „Andronic“ în serviciul spriginirii
meseriilor la Români este fără individuală primul
pas mai considerabil, ce avem a înregistra în
această direcțiune. Poporațiunea română a și
simțit-o aceasta, căci din toate părțile s'au pre-
sentat concurenți la acele stipendii și ajutoare.
Tabloul, ce se prezintă prin datele acelor cereri,
este foarte interesant, și după-ce ni s'au pus acele
date la dispozițiune, credem a face un bun ser-
viciu publicului cetitor, dacă le vom publica cu
atât mai mult, cu cât ele marcează încâtva
punctul desvoltării noastre pe terenul meseriei
și al industriei.

ceee-ce privește frumosul, ne-am obișnuit a croi
după o măsură mai îngustă idealurile noastre și
sîntem realisti până la extremitate. Și dacă este
vorba de frumsețe, nu scim bună-oară, dacă ai
pute afla pe mulți în rîndurile acestor muritori,
cari se crează, că Vinerile artiștilor anticității
sînt idealuri, care n'au avut nici când și de bună
seama că nici nu vor avè trup și formă. Din
contră, mi se pare, că cei întrebați ar pute arêta
Vineri viețuitoare de o frumseță, ce ar întrece
idealul celebrilor artiști.

Nu voim să ne întrebăm dacă e bine sau
rău așa cum e, voim numai să constatăm, că
aceasta se urmează fără concursul nostru. Cur-
rentul ce ne duce, este puternic și devine din țî
în țî și mai puternic; ideile și inclinările noastre
sînt urmarea firească a acestui curent, întocmai
precum înaltele idealuri ale celor vechi au fost
influența vremurilor, în care au trăit.

Poate să fie basată deci și amintita opi-
niune a lui Winkelmann, dar' noi mulțimea, care
judecăm lucrurile dintr'un punct de vedere mai
practic și poate și mai rațional câte odată — nu
credem, că este așa și după a mea individuală
părere: facem foarte bine cum facem.

Fie deci liniștit gingașul nostru sex, pen-
tru-că afară de Winkelmann, nime în această
lume (poate nici el, dacă s'ar resgândi bine), nu
e de opiniune acestui mare cunosător al artelor
și frumosului — și tot el va fi și de aici înainte
sexul cel frumos.

Al D-Voastre

Compatriot.

La ajutoarele și stipendiile din fundațiunea
Andronic pe anul 1885 au incurs 304 cereri și
anume 159 dela elevi și 145 dela sodali. Dintre
concurenți sînt născuți din: Agnita 2, Apoldul-
superior 2, Amnaș 3, Aciliu 3, Alba-Iulia 5,
Armeni 1, Apoldul-inferior 4, Almașul-săc
2, Abrud 14, Acmar 1, Blaj 1, Boian 1, Brad
5, Beclean (comit. Făgărașului) 1, Brateiu 1,
Bandul de Câmpie 1, Bendorf, Brașov 14, Bun-
gard 1, Bundorf 1, Bințiș 1, Balomir 1, Curti-
faia 1, Crăciunel 1, Codlea 1, Conța 1, Ceagz
2, Cârna 2, Corunca 2, Chichiș 1, Criș 1, Cor-
năfal 1, Cioara 1, Cuculata 2, Dobra 9, Deva
7, Fofeldea 2, Făgăraș 3, Feneșel 1, Ghimbav
1, Gioagi 1, Gârbova de sus 1, Ghernesig 6,
Ghertan 1, Hațeg 1, Hașfalău 1, Inuri 1, Idicel
1, Ibănesti 2, Ida mare 1, Ighiu 3, Lăpușnic 1,
Ludoș 2, Medesfalău 1, Mediaș 4, Mercheaș
3, Merghindeal 3, Mukendorf 3, Mag 1, Murăș-
Oșorheiu 3, M.-Sâncraiu 1, Mohu 1, Mercurea
2, N. S. Benedic 1, Nasna 1, Nucet 1, Orăștie
8, Ocna-Sibiului 13, Oarda de sus 1, Ohaba
1, Ormeniș 1, Orlat 1, Prejmăr 1, Podel 1,
Porcești 2, Reșinari 6, Răhău 1, Ruja 3, Ri-
chișdorf 1, Roșia-montană 3, Suatul-inf. 1, Si-
biu 31, Sebeș 8, Săcel 2, Săliște 10, S.-
Giorgiul-săc. 1, Saschis 3, Șura mare 2, Șoimuș
2, Sas-Daia 3, Șaroș 1, Spring 1, Simontelnic
1, Săn-Mihaiu 6, Stîna 1, Șibot 2, Sângatin
1, Șura-mică 1, Șulumberg 1, Șarpotoc 1, Salcut
1, Suplac 2, Turnișor 4, Topârcea 1, Totoiu
1, Talmăcel 1, Târna 1, Turda 1, Uzun 1, Vur-
păr (Borberek) 1, Vințu-de-jos 2, Vêrd 2, Văl-
cele 1, Vinerea 1, Vidra-sup. 1, Zernești 1.

Dintre concurenți sînt cu locuința în:
Sibiu 83; Brașov 33; Săliște 25; Orăștie
17; Murăș-Oșorheiu 13; Abrud și Alba-Iulia
câte 10; Mercurea, Dobra, Turda câte 9; Deva
8; Cincu-mare 7; S. Sebeș și Brad câte 6; Me-
diaș 5; Cluj și Ibașfalău câte 4; Reșinar, Re-
ghinul-săsesc câte 3; Agnita, Prejmăr, Făgăraș,
Porcești, Bistrița și Ocna-Sibiului câte 2; Vințu-
de-jos, Hațeg, Gales, Petriș, Săcele, Codlea, Aiud,
A. Pesteș, Craiova, Lugoj, Cohalm și Șulem-
berg câte 1.

Dintre concurenți sînt:
Ciobotari 59, pantofari 56, cojocari 36,
fauri 28, mesari 24, croitori 19, rotari 15, tipo-
grafi 12, curelari 9, argășitori (tălpari) 8, zidar-
5, lăcățari 4, măcelari 3; șelari, mașiniști, băr-
dași și pělărieri câte 2; olari (camine), brutari,
morari, săpunari, fotografi, bugneri (dulghieri),
ciorăpări, pânzari, sculptori în lemn, grădinari
și funari câte 1.

Dintre concurenți au primit ajutoare (după
locuință) din:

Sibiu 38, Orăștie 12, Săliște 8, Brașov 6,
Alba-Iulia 5, Dobra 5, Deva 4, Sebeș, Brad,
Abrud și M.-Oșorheiu câte 3; Prejmăr, Mediaș,
Mercurea, Ibașfalău și Cincu-mare câte 2; Ghertan,
Lugoj, Turda, Șulumberg, Oradea-mare, Cluj, Ag-
nita, Vinț, Hațeg, Făgăraș, Petriș, Săcele, Codlea
și Aiud câte 1.

Dintre concurenți au primit ajutoare (după
meserii): pantofari 21, cojocari 14, ciobotari 13,
fauri 11, mesari și croitori câte 9; rotari și tipo-
grafi câte 8; curelari 6, argășitori 3, lăcățari 3,
șelari 2; măcelari, mașiniști, pělărieri, olari, bru-
tari, fotografi, dulgheri, ciorăpări, pânzari câte 1.

Cronica.

Din dieta Ungariei. „Pesti Napló“ co-
munică că îndată după reforma casei de sus, se
va prezenta dietei un proiect de lege pentru pre-
lungirea periodului dietal dela trei la cinci ani.

Din casa magnaților a Ungariei. Din
incidentul desbaterilor ce au să urmeze în casa
magnaților din Budapesta asupra reformei acestei
case, 41 magnați au înaintat președintelui casei
cereri ca să fie convocati la ședințe.

Reformarea censurei advocațiale. În
scopul reformării censurei advocațiale comisiunea
examinatoare din Budapesta a înaintat ministrului
de justiție o reprezentațiune ca să modifice dis-
pozițiunile legii referitoare la termenul depunerii
censurei.

Timpul continuă a fi foarte frumos. De
vreo 14 zile încoaci temperatura e de tot pri-
măvăratică. Alaltăieri de seară a cădut o ploaie
caldă. Aerul liniștit și cald ne face a crede, că
nu trăim în Ianuarie. Numai dacă nu am fi
surprinși în primăvară cu ger.

Reuniunea română de cântări și musică
din Oravița arangează Sămbătă în 14/2. Faur
1885 în sala otelului „Corona unguească“ din
Oravița Bal costumat împreună cu produc-
țiunea corului seu vocal. Program: 1. „Botezul“
cor bărbătesc de Aug. Schäffer, împreună cu o
scenă comică 2. „Trigemenii“, terțet comic
pentru tenor, bariton și bass de Richard Genée.
Începutul precis la 8 oare seara.

Noul diar, ce va apăre în Budapesta va
purta numele de „Szabadság“ numindu-se el
însuși diar independent de partid. Numărul prim
va apăre probabil în Martie a. c.

Socialisti în Dresda. Din Dresda se
scrie: În săptămâna trecută s'au făcut cercetări
în vre-o 120 de case locuite de lucrători germani
și cehi. S'au aflat scrieri de un conținut socia-
listic extrem. Au fost expulse numai șese per-
soane, dintre care numai trei sînt Cehi, număr
mic relativ cu numărul de preste 2000 a lucră-
torilor cehi. Afacerea stă în legătură cu omorul
sevrișit la Francfurt.

În camera Franciei deputatul Paul Bert
a făcut o moțiune, prin care cere să se iee dela
episcopi și dela seminarii un anumit număr de
edificii, ce ocupă. Moțiunea a fost respinsă, com-
bătută fiind chiar de ministrul cultelor.

Om cuprins de turbare. Din Mediaș
se scrie, că un biet călțunar a murit în turbare
mușcat fiind la un deget de un căne al seu.
În lipsa de medic veninul a străbătut în sânge
și după dureri de câteva zile a murit.

Înveninarea prin hârtie pentru mușce.
În Budapesta s'a pertractat alaltăieri un proces în
contra unei muieri, care și-a înveninat bărbatul
prin un extras pregătît din hârtie pentru mușce.

Cutremur de pământ. Din Constanti-
nopol se scrie că la 30 Ianuarie a fost în M sila
un cutremur de pământ care a ținut vre-o șese
secunde. În cartierul arab s'au ruinat vre-o șese
case, dar' moarte nu s'a întemplat.

Spre orientare.

La numeroasele întrebări, ce ni se fac din
toate părțile în privința inactivării societății
„Opinca română“, ne luăm voie a răspunde
pe calea aceasta, că statutele substernute la 24
Iunie a. tr. înaltului minister reg. ung. de in-
terne spre a fi provădute cu clausula de apro-
bare, prin rezoluțiunea ddto 3 Decemvrie s'au
înapoiat subscrișului comitet ad hoc cu aceea,
ca cercul de activitate al societății să se restrîngă
la țerile aparținătoare coroanei ungare.

Modificându-se conform acesteia, statutele
s'au înaintat de nou la dl ministru.

Până la urmata aprobare lucrările pentru
inactivare se vor ține în suspens.

Sibiuu, 24 Ianuarie 1885.

Pentru comitetul ad hoc:

Anania Trombițaș.

Posta ultimă.

Timișoara, 5 Februarie n. Se vor-
besce, că comitele suprem al orașelor Verșeț
și Panciova Alexandru de Nicolici se va numi
comisar reg. pentru con-
gresul sêrbesc național-biseri-
cesc, ce se va convoca în curînd.

Londra, 5 Februarie n. S'a publicat
un comunicat oficial de următorul cuprins:
Violarea articolului 29 al concesiunii din
1872 dă dreptul de a pretinde dela socie-
tatea căii ferate a baronului Hirsch o
rebonificare amăsurată și a anula chiar con-
cesiunea.

Londra, 5 Februarie n. Un comu-
nicat al ministerului de resbel adeveresce
căderea Chartumului în 26 Ianu-
arie. Pe când au sosit trupele engleze
înaintea Chartumului, a fost locul deja
ocupat de cătră inimici. Despre soartea
Gordonului nu se scie nimic. Un
consiliu de cabinet va avè loc în curînd.
Poporațiunea s'a adunat foarte emoționată
înaintea biroului jurnalistic.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 6 Februarie n. Casa
deputaților. Desbaterea legii de budget
s'a început. Vorbesc oratori numeroși.
Din partea guvernului a luat cuvîntul mi-
nistrul-president, expunînd punctul
de vedere al guvernului și recomandînd
proiectul spre primire. După cuvîntarea
lui Helfy se face votarea. Se primesce
proiectul prin votare nominală cu o maio-
ritate de 89 voturi. Din 450 deputați
prezenți au votat 229 cu da și 140 cu
nu; 82 deputați au fost absenți; preșe-
dintele n'a votat.

Director: Ioan Slavič.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Citațiuni:

Din partea scaunului orfanal din Făgăraș se provoacă George Dobrian, a se înfățișa în restimp de un an.

Din partea tribunalului din Turda se provoacă Paulina Halmágyi născ. Huszár, a se înfățișa în 45 de zile.

Din partea tribunalului din Elisabetopol, interesații comasării comunei Bernád pe 9 Martie a. c.

Licitațiuni:

În 16. Februarie n. a. c. la 10 oare a. m. mărfurile lui Mauriciu Stampfer din Cluj la fața locului.

În 10 Februarie n. a. c. la 10 oare a. m. realitățile Anei Steigberger la casa comunală din Ó-Világos (com. Aradului).

Edicte:

Din partea tribunalului din Timișoara se provoacă ereții după Dimitrie Andreits din Petrovoselo, a se înfățișa în 45 zile.

Concurese:

Un post de sub-jude la judecătoria cerc-reg. din Regimul-săsesc. Salar: 1000 fl., și 200 fl. bani de quartir. Concursurile sunt a se trimite în 13 zile la presidiul tribunalului din Cluj.

Un post de executor la judecătoria cercuală din Seliște. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la presidiul tribunalului din Sibiu.

La stațiunea postală din Oradea-mare postul de adjunct-postal clasa I. A se trimite concursurile în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Oradea-mare.

Un post de servitor la oficiul postal din Timișoara. A se trimite concursurile în 6 săptămâni la direcțiunea postală din Timișoara.

Un post de notar clasa II la tribunalul din Elisabetopol. A se trimite concursurile în 4 săptămâni la presidiul tribunalului din Elisabetopol.

Un post de notar clasa II la tribunalul din Timișoara. A se trimite concursurile în 4 săptămâni la presidiul tribunalului de aci.

Bibliografie.

Din Biblioteca populară a „Tribunei” au apărut până acuma:

Nr. 1.

Pădureanca. Novă de Ioan Slavici 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.

Nr. 2.

Fata Stolerului de Mailda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.

Nr. 3.

Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.

Nr. 4.

Piperuș Pétru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.

Nr. 5.

Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Nr. 6.

Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar: 25 cr. sau 50 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor se dă rabatul cuvenit.

Sciri economice.

Piața din Mediaș, 29 Ianuarie. Grâu hectolitru fl. 5.50 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 5.—; sęcara fl. 3.— până fl. 3.50; orșul — până fl. —; ovėsul fl. 2.10 până fl. 2.25; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.50 seminta de cânepă fl. 6.— până fl. 7.—; crumpenele fl. 1.50 până fl. 1.70; mēlaiul hectolitru fl. 14.— până fl. —; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; fasolea fl. 5.50 până fl. 6.—; linteia fl. — până fl. —; chiminu (sęcăreana) fl. 40.— până fl. —; sęcū brut 100 kilograme fl. 36.— până fl. 48.—; lumini de sęcū vęrsate fl. 56.— până fl. —; unsoarea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slămina fl. 44.— până fl. 52.—; cânepa fl. 36.— până fl. 48.—; fēnul fl. 1.70 până fl. 2.—; sęcūnului 100 bucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spiritul gradul 10 cr.; carnea de vită kilo 44 până — cr.; carnea de vițel 40 până 44 cr.; carnea de porc 48 cr.

Tęrgul de rımători în Steinbruch. În 5 Februarie n. s'a notat: unguresci bętrani grei 44—45 cr., unguresci grei 46 —48 cr., de mijloc 46—47 cr., ușori 45—46 cr. marfă țeranească, grea 45—46 cr., de mijloc 45—45½ cr., ușoară 44—45 cr., romănesci de Bakony, grei 46—47 cr., de mijloc — cr., ușori — cr., sęcębesci, grei 45—46 cr., de mijloc 45—46 cr., ușori — cr., ingrașați cu ghindă — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 5 Februarie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. 8.20 până 8.60 76—81 Kilo fl. — până —, (lângă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.10 până 8.60, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.— până 8.50, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.— până 8.50, (de Baeska) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.75 până 8.25. Sęcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.— până 7.30. Orș (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.50 până 6.80; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7.— până 9.60. Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.55 până 6.58. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.55 până 5.65; de alt soi fl. 5.45 până 5.50. Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—. Mălaiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Tempul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.22 până 8.23 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.79 până 8.81. Sęcara (primăvară) — Kilo fl. 5.76 până 5.78 Cucuruz (Maiu—Iunie) fl. 5.75 până 5.76. Rapița (August—Septembrie) fl. 12.½ până 12.¾. Spirt (brut) 100 L. fl. 26.50 până 27.—.

Bursa de Viena

din 5 Februarie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6% 98.60 " " " 4% 94.40 " " " 5% 146.25 Împrumutul căilor ferate ung. 99.10 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 122.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) 107.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) 102.— Bonuri rurale ung. " " " cu cl. de sortare 101.50 " " " bânățene-timișene 101.50 " " " cu cl. de sortare 101.— " " " transilvane 101.25 " " " croato-slavone 100.— Despăgubire pentru dijma ung. de vin 98.50 Împrumut cu premiu ung. 118.60 Losuri pentru regularea Tisei și Segedin 118.10 Rentă de hârtie austriacă 83.45 " " " argint austriacă 83.95 " " " aur austriacă 106.70 Losurile austr. din 1860 138.— Acțiunile băncii austro-ungare " " " de credit ung. 313.25 " " " austr. 303.60 Argintul " " " 5.80 Galbeni împărătesci " " " 9.77 Napoleon-d'ori " " " 60.35 Mărci 100 imp. germane " " " 123.65 Londra 100 Livres sterlinge " " " —

Bursa de Budapesta

din 5 Februarie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6% — " " " 4% 98.30 " " " 5% 94.20 Împrumutul căilor ferate ung. 146.— Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 99.25 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) 122.— Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) 107.— Bonuri rurale ung. " " " cu cl. de sortare 101.25 " " " bânățene-timișene 101.25 " " " cu cl. de sortare 101.— " " " transilvane 101.75 " " " croato-slavone 100.— Despăgubire pentru dijma ung. de vin 98.75 Împrumut cu premiu ung. 118.50 Losuri pentru regularea Tisei și Segedin 117.50 Renta de hârtie austriacă 83.40 " " " argint austriacă 83.90 " " " aur austriacă 106.90 Losurile austr. din 1860 138.— Acțiunile băncii austro-ungare " " " de credit ung. 312.75 " " " austr. 302.90 Argintul " " " — Scrișuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina” 101.78 Galbeni împărătesci " " " 5.78 Napoleon-d'ori " " " 9.76 Mărci 100 imp. germane " " " 60.22½ Londra 100 Livres sterlinge " " " 123.75

Bursa de București.

Cota oficială dela 4 Februarie st. n. 1885.

Renta amort. (5%) Cump. 92½ vënd. 93½ — Rur. conv. (6%) " 86.— " 87.— Act. de asig. Dacia-Rom. " 265.— " 315.— Banca națională a României " 1180.— " 1210.— Împr. oraș. București " 31.— " 33.— Credit mob. rom. " 193.— " — Act. de asig. Naționala " 205.— " 231.— Scrișuri fonciare urbane (5%) " 81.— " 82.— Societ. const. " 200.— " 250.½ Schemb 4 luni " — " 30.— Aur " " " 16.— " —

Ospętaria din Weinanger N. 8. dimpreună cu grajdurile ținętoare de ea și camerile de pesce și lână e de a se închiria începęnd din 1 Maiu a. c. Informațiuni mai detaliate se dau în Rosenanger Nr. 23, (124) 1—3

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between Budapest, Predeal, Brașov, Sibiu, and other stations. Includes columns for train types (Tren de porcșano, Tren omnibus, Tren de acceleraț) and departure/arrival times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.